

Трансилванша, България захваштала и земи ти на съверъ отъ Дунавъ до Будина града, който отпослѣ станалъ маджарека столицина.

На това врѣме България се дѣлила на 10 *кнежества*, отъ които половината били на югъ отъ Стара-Планина. Всеако кнежество се подраздѣлело на *уреди*, които управяли кнезове отъ царска кръвь. Правление то било самодържавно. Голѣми ти работи гледалъ върховенъ съборъ отъ боларе и войводи, а царьтъ потвърждавалъ рѣшенията. Граждански ти служби захваштали боларети. А войводи се наричали само главатарети на войската, или заповѣдници ти на градовете ти и твърдини ти.

Търговищата въ България на онова врѣме била доста развита, и то най-много въ столицината Прѣславъ и въ крайморски ти градове: Анхиалъ, Месемврия и др. Българети имали търговина най-много съ византийци ти, съ чехити, съ маджарети и съ русити.

Трайний миръ, што свързалъ царь Борисъ съ Византия, византийци ти го развалили, и зели да стѣснаватъ търговината на българети въ Цариградъ и въ Солунъ. Отъ това се повдигнала страшна война между българети и византийци. Царь Симеонъ влѣзълъ въ византийска та частъ на Македонина, надвилъ на византийска та войска и на наемници ти имъ (Козаре); отрѣзълъ носове ти на много робие, и ги пратилъ на византийский царь, който се уплашилъ много отъ българети, та пратилъ да вика на помощъ маджарети, които наскоро се били показали на Черно море. Маджарети се връкли да налѣтѣтъ на България.

Царь Симеонъ пакъ се вдигналъ възъ византийци ти (889 г.), нъ тутакси му дошла вѣсть, че неприятельтъ прѣвелъ маджаре прѣзъ Дунавътъ. Маджарети бесчовѣчно зели да плѣнетъ българска та земя. Царь Симеонъ тутакси имъ излѣзълъ на срешта и ударилъ възъ тѣхъ. Войводата имъ Арпадъ се оттеглилъ камъ Дунавътъ и тогава се заловилъ на бой, който се повтарялъ три пѣти. Арпадъ надвилъ, та царь Симеонъ побѣгналъ въ Дръстъ (сега Силистра) и се затворилъ въ твърдината. Маджарети стигнали до самата му столицина Прѣславъ. Слѣдъ това продали на византийский царь заробени ти българети и си отишли отъ България. Царь Симеонъ се приготвилъ да си отвърне на Маджарети. Той отишълъ самъ отвѣдъ Дунавътъ, та си оттушилъ, и съ хитри прѣговори съ византийский царь си зелъ заробени ти българети (890).